

sagt. (Svaret findes i "Kv. & Sf." Nr. 8-1931) - Vil Byraadet gennemføre Planen, kan de naturligvis gøre det, selv om Forholdstallet ikke staar i Skoleplanen; men lad os nu se. Muligt lægger Ophidselsen sig.

Ogsaa i Anledning af Seminarieloven har vi rettet en Henvendelse til Undervisningsministeren, idet man i den nye Seminarielov foreslog, at flere Seminarier, deribl. Kvindeseminarieret i Ribe, skulde nedlægges, saaledes at Kvinderne kun fik Adgang til Fællesseminarier, medens der for Mændenes Vedkommende opretholdtes Særseminarium. - Forslaget kan sikkert nu betragtes som bortfaldet, idet Ministeren har sendt Seminarierne Meddelelse om, at de fortsætter som hidtil.

I Anledning af Lønningsloven har vi ligeledes rettet Henvendelse. Ved Decembermødet var kun første Del af Loven kommet, og vi drøftede der den saakaldte Udstørsparagraf. - Vi har ogsaa i Udvalget drøftet denne Paragraf ret indgaaende, idet nogle mente, vi burde røre ved den; men vi blev enige om at lade den ligge, da den jo stiller Kvinderne ganske frit. - Derimod syntes vi ikke, vi kunde tie til den i anden Del af Lønningsloven indsatte Paragraf om, at en gravid Lærerinde ved Udløbet af 6. Svangerskabsmaaned har Pligt til at melde sig til sin Overordnede og Pligt til at tage Orlov og gaa ned paa halv Løn. - I vor Henvendelse (Kv. & Sf. Nr. 5-1931) skrev vi, at vi fandt det moralsk anstødeligt, at man krævede denne "Besigtigelse", og gjorde opmærksom paa, at det er mod al moderne Børneopdragelse at skjule dette ganske naturlige Forhold for Børnene. - Da Sagen var til Behandling i Landstinget tog baade Fru Hjelm og jeg Ordet for at protestere mod denne Paragraf, og Fru Hjelm rettede det direkte Spørgsmaal til Ministeren: Er denne tvungne Orlov at betragte som Sygemelding? - Dette svarede Ministeren slet ikke paa. - Jeg mener nu, det vilde være klogt, inden Lønningsloven træder i Kraft, at rette en Henvendelse til Ministeren, hvori spørges, om denne tvungne Orlov skal regnes som Sygemelding. Det kunde dog være, det rent administrativt kunde fortolkes saaledes, at det ikke bliver Sygemelding.

Endelig har vi sammen med Danske Kvinders Nationalraad og Kvindernes internationale Liga for Fred og Frihed anmodet om at faa en Kvinde med til Arbejdskonferencen i Geneve og har dertil foreslaaet Borgerrepræsentant Gerda Mundt.

Til sidst skal jeg nævne Næringsloven, som nu er gennemført. Forslaget havde stillet Mand og Kvinde lige, saa at den gifte Kvinde ogsaa fik Ret til at løse Næringsbevis; men Resultatet er blevet, at kun den ene af to Ægtefæller kan faa Næringsbevis, hvilket vil sige, at Kvinderne ikke bliver synderlig bedre stillet end før, og tillige er der sket et Indgreb i Mændenes Ret, idet jo nu Mændene ikke kan løse Næringsbevis, saafremt Hustruen har et saadant. - Der var intet at gøre, Partierne var enige, og Forslaget blev vedtaget uden Udvalgsbehandling i Landstinget.

Inden jeg slutter disse Meddelelser, maa jeg blot sige, for at det kan staa Dem alle klart, at jeg ikke ønsker at fortsætte som Formand. Jeg ønsker ingen Diskussion derom, men vil ikke, der skal herske Misforstaaelse desangaaende.

Dirigent: Emilie Buchwald.

Diskussion om Formandens Beretning.

Fritze Teisen mente, det var en Selvfølge, at den tvungne Orlov for gravide Kvinder ikke skulde regnes for Sygemelding. Naar man var syg, fik man fuld Løn, og da man i dette Tilfælde satte Kvinderne ned paa halv Løn, kunde det ikke være Sygemelding.

Thora Pedersen: I den gamle Lov stod der intet om, at man kunde faa fri før Barnefødslen, og dersom man ønskede det, maatte man ligefrem gaa til Læge og faa en Erklæring om, at man ikke var i Stand til at passe sit Arbejde; derfor regnedes det for Sygemelding. - Det, at en Kvinde nu faar Tilladelse til at tage Orlov, er en Forbedring af Lovene!

Formanden: Det er ingen Tilladelse, det er en Tvang! Jeg finder, det er en mærkelig Opfattelse, Thora Pedersen har. Indenfor D.K. er vi altid gaaet mod Særlovgivning for Kvinder.

Thora Pedersen: Naar der findes Særforhold for Kvinderne, kan jeg ik-